

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥१॥ ॥१॥ समुद्रमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

त्रिदशानां वचः श्रुत्वा तथेति मुनिरब्रवीत् ॥ करिष्ये भवतां कामं लोकानां च महत्सुखं ॥ १९ ॥ एवमुक्त्वा ततो गच्छत्समुद्रं सरितां पतिं ॥ ऋषिभिश्च तपःसिद्धैः सार्धं
देवैश्च सुव्रत ॥ २० ॥ मनुष्योरगगंधर्वयक्षकिंपुरुषास्तथा ॥ अनुजग्मुर्महात्मानं द्रष्टुकामास्तदद्भुतं ॥ २१ ॥ ततो भ्यगच्छन्सहिताः समुद्रं भीमनिःस्वनं ॥ नृत्यं
तमिव चोर्मीभिर्वलंगंतमिव वायुना ॥ २२ ॥ हसंतमिव फेनौघैः स्वलंतं कंदरेषु च ॥ नानाग्राहसमाकीर्णं नानाद्विजगणान्वितं ॥ २३ ॥ अगस्त्यसहिता देवाः स
गंधर्वमहोरगाः ॥ ऋषयश्च महाभागाः समासेदुर्महोदधिं ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्राप० लोमश तीर्थयात्रायां अगस्त्यो० चतुरधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥१॥ ॥१॥ लोमश उवाच समुद्रं स समासाद्य वारुणिर्भगवानृषिः ॥ उवाच सहितान् देवानृषींश्चैव समागतान् ॥
॥ १ ॥ अहं लोकहितार्थं वै पिबामिव रुणालयं ॥ भवद्विर्यदनुष्ठेयं तच्छीघ्रं संविधीयतां ॥ २ ॥ एतावदुक्त्वा वचनं मैत्रावरुणिरच्युतः ॥ समुद्रमपि बत्क्रुद्धः सर्वलो
कस्य पश्यतः ॥ ३ ॥ पीयमानं समुद्रं तं दृष्ट्वा सेंद्रास्तदामराः ॥ विस्मयं परमं जग्मुः स्तुतिभिश्चाप्यपूजयन् ॥ ४ ॥ त्वं न स्याता विधाता च लोकानां लोकभावन ॥ त्व
त्पसादात्समुच्छेदं न गच्छेत्सामरं जगत् ॥ ५ ॥ स पूज्यमानस्त्रिदशैर्महात्मा गंधर्वतूर्येषु न दत्सु सर्वशः ॥ दिव्यैश्च पुष्पैरवकीर्यमाणो महार्णवं निःसलिलं चकार ॥
॥ ६ ॥ दृष्ट्वा कृतं निःसलिलं महार्णवं सुराः समस्ताः परमप्रहृष्टाः ॥ प्रगृह्य दिव्यानि वरायुधानि तान्दानवान् जघ्रदीनसत्त्वाः ॥ ७ ॥ ते वध्यमानास्त्रिदशैर्महात्म
भिर्महाबलैर्वेगिभिरुन्नदद्भिः ॥ न सेहिरेवेगवतां महात्मनां वेगं तदाधारयितुं दिवौ कसां ॥ ८ ॥ ते वध्यमानास्त्रिदशैर्दानवा भीमनिःस्वनाः ॥ चक्रुः सुतुमुलं युद्धं
मुहूर्तमिव भारत ॥ ९ ॥ ते पूर्वतपसा दग्धामुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ यतमानाः परं शक्त्या त्रिदशैर्विनिषूदिताः ॥ १० ॥ ते हेमनिष्काभरणाः कुंडलांगदधारिणः ॥
निहता बद्धशोभंतपुष्पिता इव किंशुकाः ॥ ११ ॥ हतशेषास्ततः केचित्काले यामनुजोत्तम ॥ विदार्य वसुधां देवीं पातालतलमास्थिताः ॥ १२ ॥ निहता न्दानवान्
द्वा त्रिदशामुनिपुंगवं ॥ तुष्टुवुर्विविधैर्वाक्यैरिदं वचनमब्रुवन् ॥ १३ ॥ त्वत्पसादान्महाबाहो लोकैः प्राप्तं महत्सुखं ॥ त्वत्तेजसा च निहताः कालेयाः क्रूरविक्रमाः
॥ १४ ॥ पूरयस्व महाबाहो समुद्रं लोकभावन ॥ यत्त्वया सलिलं पीतं तदस्मिन्पुनरुत्सृज ॥ १५ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥